

ממעין השילוח

במשנת רבוה"ק מאיז'בצא וראדזין זלה"ה

העלון נתנדב לע"ר רבותינו הקדושים
ולזכות יהושע בן חוה לאה ומשפחתו

פרשת
שלח

עלון
מס' 93

מי השילוח (ח"א)

מתוך השיעור בספרי רבותינו זי"ע
על ידי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

**כאשר הנהגת ה' וטובו בהתגלות ואין הסתרה אז א"צ תפילה / בעת תוקף ההסתרה הגמור אין מקום
ואפשרות לפעול בתפילה ואז גם אין התעוררות בנפש להתפלל / כאשר הנהגת האדם תלויה בעבודתו
ובתפלתו אז נמצא בלב האדם התעוררות לבקוע מסך ההסתרה בהתאמצות תפלתו**

וידבר ה' אל משה לאמר שלח לך אנשים איתא בזוה"ק (במדבר קנ"ט). תלת עלמין אית ליה
לקוב"ה, עלמא דגניז בגוה ולא אתידע כלל, ועלמא דאתידע בה תמיד, ועלמא דאתידע
ולא אתידע. והענין בזה כי יש שאין תפלה מועיל לו כלל זה נקרא 'עלמא דלא אתידע כלל',
היינו שנגד האדם הזה הקב"ה מסלק כבודו לעילא. ו'עלמא דאתידע ביה תמיד', הוא נגד
האדם שהש"י הוא תמיד בעזרו ומסייעו אף בלא תפלה ולא יצטרך לתפלה. עלמא דאתידע
ולא אתידע, הוא נגד אדם שאין לו סיעתא בלא תפלה אך ע"י תפלה הוא נענה, ולאדם הזה
יבא בלב רצון לתפלה, כי לאלו השנים הראשונים לא יבא שום רצון בלב להתפלל, וכן הוא
הענין כי ההולך בסיעתא לא יצטרך לתפלה, ומי שלא יועיל לו תפלה ג"כ לא יבא לו רצון
לתפלה, אך האדם כאשר לא יבא לו רצון לתפלה צריך להבין מפני מה אין בו רצון, אם הוא
מפני שלא יועיל לו או מפני שאין צריך. וכמו כן הענין במרגלים, והמרגלים לא היה מועיל
להם שום תפלה לפיכך לא בא בלבם רצון תפלה, וכלב היה צריך לתפלה לפיכך נשתטח על
קברי אבותיו והתפלל, ויהושע לא היה צריך לתפלה כי הלך בסיעתא מה' כמ"ש בזוה"ק
(במדבר קנ"ח:) כי משה ברכו בסיעתא עילאה, לפיכך לא היה צריך לתפלה...

שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א

אליו וכאילו מתנכר אליו לגמרי ואינו יודע ומכיר אותו, ולזה
אז אין לאדם יכולת אפשרות לשנות בעבודתו ובתפילתו
ותחנוניו את מצבו ואין מתייחסים אליו ולרצונותיו כלל כי
ההנהגה המלאה בענינו הוא רק מלמעלה ואין פונים אל האדם
ואין דין ודברים איתו ואינו צד כלל כי אין הנהגת פנים בפנים
איתו וזהו תוקף ההסתרה ואז אין לו אלא להיכנע להנהגת ה'
איתו להתבטל ולהרכין ראש ישב בדד וידום כי נטל עליו.

בעת בהירות אור אין צריך תחנוני תפילה

ו'עלמא דאתידע ביה תמיד', הוא נגד האדם שהש"י הוא
תמיד בעזרו ומסייעו אף בלא תפלה ולא יצטרך לתפלה: כשאור
ה' בהתגלות חיבה ורצון אל האדם, ואז כל עניניו מתנהגים
בטוב ה' באהבה ואור פניו, וכל משאלות ליבו וצרכיו מתנהגים
בטוב ה' לגמרי שהוא הרועה אותו ומכלכלו בכל עניניו, ואז

| בעת שהגירה כלה ונחרצה אין אפשרות שינוי ע"י התפילה |
וידבר ה' אל משה לאמר שלח לך אנשים איתא בזוה"ק
(במדבר קנ"ט). תלת עלמין אית ליה לקוב"ה, עלמא דגניז בגוה ולא
אתידע כלל, ועלמא דאתידע בה תמיד, ועלמא דאתידע ולא
אתידע. והענין בזה כי יש שאין תפלה מועיל לו כלל זה נקרא
'עלמא דלא אתידע כלל', היינו שנגד האדם הזה הקב"ה מסלק
כבודו לעילא: יש זמנים שהנהגת השי"ת נסתרת מן האדם,
ומרוב תוקף ההסתרה הגמור אין לאדם מבוא וכח לשנות את
ההנהגה בענינו גם ע"י בקשת תפילה ותחנונים להסיר ולגולל
את מסך ההסתרה פנים ממנו, כי אין ענינו מתנהג בהארת
אור פני ה' עליו לכלכל את רצונותיו ולמלאות משאלות ליבו,
והנהגה זו שהקב"ה מתנהג עמו בלי חיבור וקישור עמו נקרא
'עלמא דגניז בגוה ולא אתידע כלל', שאור ה' אינו בהתגלות

אז מעוררים את הרגשתו בכאב מכאובו יחד עם ניצוץ חוט של תקוה שיוכל לפעול ולמלא את משאלתו כאשר יפנה לאלוקים ויבקע בעבודתו את מסך ההסתרה מאפילה לאור גדול.

למבוטחי הישועה ולנעדרי התקוה לא יבוא התעוררות תפילה

וכן הוא הענין כי ההולך בסיעתא לא יצטרך לתפלה, ומי שלא יועיל לו תפלה ג"כ לא יבא לו רצון לתפלה: כאשר לא יבוא התעוררות תפילה בלב האדם לנוכח מצבו, הנה אז מצבו הוא באחד משני ההנהגות האמורות, או שאכן אין צרתו צרה ובאור פני ה' ילך לא ירא ולא יפחד, ובטובו יחיה בבטחון אלוקי צורו, והחסרון יתמלא מלמעלה ויהפך ששון לשמחה יגון ואנחה וה' רועו ולא יחסר כל, ואך באור פני ה' הוא מונהג, וזה הסיבה שאין לו הרגש התעוררות עז לשנות ולהסיר את מצבו הכואב, כי אמנם אכן אין לו באמת שום חסרון והסתר אור, ואין צריך לתפילתו לגלות אור ולהביא אליו את גילוי פני ה' וטובו, כי אור ה' איתו עימו ואצלו בבחי' "עלמא דאתידע ביה תמיד", ואין שום הסתר וחושך בהנהגת ה' איתו גם מבלעדי עבודתו ופעולתו.

או, שאז ענינו הוא להיפוך ממש, שהקב"ה מתנהג עימו אז בהנהגת "עלמא דגניז בגוה ולא אתידע כלל", שתפילתו לא מעלה ולא מועיל כלל, הנהגת ה' איתו עכשיו הוא בהסתר פנים ובצורת נטישה ועזיבה (היינו בדבר הזה), עד שאין לרצונו ולדעתו מבוא עכשיו בהנהגתו כלל, ואז צריך האדם לקבל עליו רצון שמים לגמרי, כי אין אז אפשרות פעולת אדם לפעול בהנהגת העולם.

ובהתבוננות מעט נראה, דג' ההנהגות שנתבארו ישנם נמצאים גם בכל עת אצל האדם, כי יש דברים שהאדם רגוע ושלי אודותם שילכו על דרך הטוב בלא מיחוש וחשש, ולהיפך יש דברים שאין לו צד שיכולים להתרחש אצלו, ובשני אלו החלקים אין לו הרגשת חסרון והתעוררות תפילה, ויש דברים אשר רוצה אותם ומבקש עליהם, והדברים משתנים משעה לשעה ומזמן לזמן, שמה שהיה אצלו מתחילה ודאות נעשה אצלו כעת ספק או לא ודאית, וכן להיפך וכו', וזה אינו דבר ריק כלל וכלל אף כי נוכל לתת להם הסבר אנושי והגיוני (וזה ודאי שאין טעם להתפלל על דברים שאפשרותם רחוקה ואין לו לאדם בהם מיחוש וחשש כי הרי זה תפילת שקר שאין לו הרגשת חסרון בהם ועיין רמב"ן בדברים י"א י'), אבל אמנם אמיתות הדברים הם כאשר נתבאר, כי בדברים אשר שפע אור הקב"ה ודאית אצלו אין שם מקום עבודה ותפילה, וגם להיפך שבדברים אשר ההסתרה שם ודאית שם אין מקום ואפשרות שינוי, ולזה אין התעוררות תפילה אצלו בדברים ההם. ולא יתפלל אדם תפילת אמת על המת שיחיה וכיוצ"ב, ואך במקום אשר רצון השי"ת למלאות משאלתו ולקוממו מחסרונם שם מקום העבודה והתפילה, ואז מתעורר ליבו על כאב חסרונם מצומד יחד עם אור תקוה שהשי"ת יכול לשנות מצבו.

אין צריך כלל לעבודת תפילה ובקשת תחנונים שיטה ה' אליו לראות בצרכיו וברצונותיו, כי אין הסתרה כלל שיוצרך לתפילה ולבקשה, כי הקב"ה רועו ומנהיגו בכל פרטי צרכיו, ואין הסתרה ומסך מבדיל שצריך לבקוע, ואין צורך לפעול ע"י זכות עבודה, ואין ערפל וענן המסיך ומסתיר והוא כמסיב על שולחן המלך וכל צרכיו ממנו בהארת פנים מאירות ומסבירות והוא ית' נמצא איתו עימו בכל עניניו ובאור פניו יהלך באין שום חסרון וספיקות, ואין הסתלקות אור ה' וחסרון וחששות של הסתר פני ה' ועזיבתו ממנו ח"ו שיצטרך להתחנן ולחלות שיחזיר פניו אליו.

במקום הספק ואפשרות ההשתנות אז יש מקום וצורך תפילה

עלמא דאתידע ולא אתידע, הוא נגד אדם שאין לו סיעתא בלא תפלה אך ע"י תפלה הוא נענה: הוא עולם העבודה והתפילה, אשר שם פעולת אדם פועלת לנענע ולשנות הנהגת ה' ע"י אל רצון האדם ע"י תפילתו ועבודתו, וזה הכונה "עלמא דאתידע ולא אתידע", שיש כאן הסתרה והתגלות, כי בלא בקשת תפילה לא יושע ולא יתגלה אור פני ה' אליו, ובהתאמצות תפילה יתגלה ויאיר פני ה' אליו, ובמקום כזה שם האדם הוא הקובע בפעולותיו ועבודתו על הנהגת ה' איתו [והוא העולם של שכר ועונש ובעולם זה אנו שרוים פחות או יותר], אבל בעלמא דלא אתידע כלל או במקום דאתידע בה תמיד, שם אין יכולת ומבוא אל האדם בפעולותיו להוסיף או לגרוע, כי שם אך הנהגת ה' הוא ואין לזר איתו ומה מקום אל האדם הנברא הקטן לפעול שם לשנות כרצונו. כי אמנם הרי זה פשוט גם במושכל ראשון, כי אפשרות בחירת האדם ויכולת פעולתו אשר ניתן לו מאת אלוקים (אם בכח גבר והשתדלותו אם בעבודה ותחנוני תפילה) אינם על כל דבר שבעולם לשנות ולהחליף כל סדר הבריאה והנהגת ה' ורצונו, זה לא יעלה על הדעת ואי אפשר כלל, ורק על דברים מסוימים ועל מרחב והיקף מסוים שם ניתן אפשרות פעולת אדם בבחירתו ושם מקום לפעול ע"י עבודתו.

הרצון וההתעוררות לתפילה הוא סימן שהשתנות המצב תלוי בו ובתפילתו

ולאדם הזה יבא בלב רצון לתפלה, כי לאלו השנים הראשונים לא יבא שום רצון בלב להתפלל: התעוררות תפילה מלמעלה, הוא הסימן מלמעלה שיש מקום וצורך לתפילתו ושרצונו ומבוקשו קרובים להתקיים אם יבקע את המסך בהתאמצות תפילתו ופעולת נפשו להמשיך אור ה' אליו, לשנות את ההנהגה עמו מ"לא אתידע" ל"אתידע", אבל אם לא נתעורר אצלו שום התעוררות תפילה (בדבר השייך וקרוב אליו) הרי זה משום שאין משתפים אותו מן השמים שיפעול שינוי בהנהגה ע"י תפילתו, והנהגת ענינו מונהגת מלמעלה בלי השתתפותו ובהעדר רצונו, כי הרי בלא התעוררות התפילה (דהיינו הרגשת מועקת החסרון והצער יחד עם התקוה והבטחון, אשר בשניהם יחד דווקא מתכונן התעוררות התפילה, כאשר נתבאר במקו"א) הרי אין מציאות תפילה, וכפי אשר ההנהגה היא עם האדם מלמעלה כך מורגש גם בליבו, ובאם יש הרצון מלמעלה שיפעול האדם בתפילתו,

כאשר אין התעוררות תפילה יש להבין ולהתבונן היכן הענין עומד לטוב או למוטב.

ואלה יעמדו על הברכה להפצת אור תורת רבוה"ק זיע"א

לרפואת הרב לוי מרדכי בן פייעה דבורה
לרפ"ש בתוך שאר חולי ישראל.
נתנדב ע"י משפחתו.

החפץ בעילום שמו
זכות רבינו בעל המי השלוח זיע"א תגן עליו להיושע
בכל טוב סלה

נתנדב להצלחת הבה"ח אהרן קרמר נ"י
נתנדב ע"י משפחתו.

לע"נ הרה"ח ר' יצחק מנדל ב"ר ישעיה שנוור ז"ל
נלב"ע י"ד תמוז תשפ"א
הנצח ע"י משפחתו שיחי'

יהושע כלב והמרגלים הם ג' הבחינות האמורות

וכמו כן הענין במרגלים, והמרגלים לא היה מועיל להם שום תפלה לפיכך לא בא בלבם רצון תפלה, וכלב היה צריך לתפלה לפיכך נשתטח על קברי אבותיו והתפלל, ויהושע לא היה צריך לתפלה כי הלך בסייעתא מה' כמ"ש בזוה"ק (במדבר קנ"ח): כי משה ברכו בסייעתא עילאה, לפיכך לא היה צריך לתפלה... יהושע היה בטוח ומקושר מאד בסייעתא עילאה שקישר משה שם השם בשמו, ולזה לא היה צריך להתעוררות רחמים שלא ליפול ברשת המרגלים וה' היה בעזרו בלא תפילה, והמרגלים לא היה בליבם מיחושי הפח יקוש אשר יפלו בה, וזה באשר שזה היה גורלם מלמעלה [ד"ז] יוקשה לקבל לרוב האנשים אשר לא הורגלו בכגון דא, אבל כן לימדונו רבותנו נ"ע ברוב ככל חטאי האבות וגדולי וראשי ישראל אשר נכתבו בתורה ענינם, ומפורש במי השילוח יותר מזה על ענין המרגלים (עיי"ש ד"ה בהסדרא בפרשתינו) ואין זה מענין המאמר להאריך בזה כאן], וכלב היה מצבו בין החיים להמות, וגורל מצבו לטוב ולרע היה תלוי בפעולת עבודתו ותפילתו, ואצלו נתעורר בליבו התפילה, וע"י תפילתו דייקא היה לו סייעתא מהשי"ת שלא נתפתה לעצת המרגלים, שהאיר בתפילתו סייעתא דשמיא אליו שלא יפול ברשת. [והמבין כ"ז, ישכיל בינה במה שהיה כלב הבר פלוגתא של המרגלים למשוך את ישראל מעצת מרגלים, ובדברי רבותנו בדרשתם על הכתוב ויהס כלב את העם עיי"ש בפירש"י, כי הוא היה באותו מקום נסיון הרע של המרגלים וממין הטענה בבחינת מין במינו, ואורו היה במקום החושך (שהאיר את ה"ל התידע"), אשר זה מקום מעמד שבט יהודה תמיד כידוע ועיין ספר תורת אמת (להה"ק ר"ל מלובלין זי"ע) בפרשתינו, מה שביאר כמו"כ בחילוק יהושע וכלב שיהושע היה לו סייעתא מלמעלה ושלא במקום הנסיון וכלב היה נצרך לתפילה ששורש מעמדם הוא מיסוד השבטים יוסף ויהודה יסוד ומלכות עיי"ש דברי נועם].

השיעור השבועי

מאת ב"ק ארמו"ר שליט"א

בספרי רבותינו הקדושים מאיז' בצא וראדזין זיע"א

מתקיים מדי שבוע ביום רביעי בשעה 23:00 בלילה
בבית המדרש דרוהביטש (בגזר"ג) רחוב מלאכי 9 בעיה"ק ירושלים

בשורה טובה לדורשי ה' וטובו

בעזרה"ת בשעה טובה שיעור הדש בספרי רבוה"ק זיע"א

ע"י ב"ק ארמו"ר שליט"א,

בבית החסידים 'סטוטשין' ברחוב גבעת משה 5,
ביום שני בערב בשעה 21:00

דורשי ה' החפצים לזכות את הרבים באור תורה ולישול חלק בהוצאת הגליון, (ליכות, לרפואה, לישועה, או לעילוי נשמה) נא לפנות למערכת במספר 058-3256436 או ע"י כתובת מייל ri0583256436@gmail.com ושכרו הרבה מאד על פי פעלו. כמו כן כל מי שיש הערות בעניני הגליון ולכל עניני הגליון ולקבל את העלון במייל יש לפנות בכתובת הנ"ל

להשיג את ספרי רבותינו הקדושים במייל של המערכת

יו"ל ע"י עמותת מורשת בית איז' בצא וראדזין ע"ר